

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.110/2022/8.
A felperes:	felperes (felperes lakóhelye)
A felperes képviselője:	felperesi jogi képviselő ügyvéd (felperesi jogi képviselő székhelye.)
Az alperes:	Külgazdasági és Külügyminisztérium (1027 Budapest, Bem rakpart 47.)
Az alperes képviselője:	alperesi jogi képviselő ügyvéd (1137 Budapest, Szent István krt.18. II. em.4.)
A per tárgya:	közzszolgálati tárgyú közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes, 61. sorszám alatt
A fellebbezéssel támadott határozat:	Fővárosi Törvényszék 101.K.701.754/2020/60. számú ítélete

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül másodfokú perköltség összege forint perköltséget, ezt meghaladó perköltségüket a felek maguk viselik.

A fellebbezési illeték összege forint fellebbezési és csatlakozó fellebbezési illeték összege csatlakozó fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2013. augusztus 1. napjától fennálló kormányzati szolgálati jogviszonya alatt 2017. november 1. napjától kezdődően tartós külszolgálatot látott el Magyarország város Konzulátusán, mint kihelyezett konzuli ügyintéző.

[2] A felperes 2019. május 15-én a kolleganője tartós külszolgálatára megszüntetését kezdeményező takarólappal lefedett borítékba zárt „főnöki levelet” egy asztali lámpa segítségével átvilágította, azt hosszasan tanulmányozta, tartalmát fürkészte az arról készült videofelvétel alapján. Az alperes 2019. június 13-án közölt okirat száma számú „Értesítő okirat külszolgálat megszüntetéséről” intézkedésével a felperes kihelyezését 2019. június 15. napjával visszavonta a külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló 2016. évi LXXIII. törvény (a továbbiakban: Külszoltv.) 20.§ (3) bekezdésének b) pontja alapján. Az alperes Biztonsági Informatikai és Távközlési Főosztálya vizsgálata lezárásakor a felperes és munkatársa érdemtelenséget eredményező súlyos hivatali kötelezettségszegése miatt a kormánytisztviselők kormányzati szolgálati jogviszonyának felmentéssel való megszüntetésére tett javaslatot. Ezen túl levéltitok megsértése, a magántitok megsértése és a hivatali visszaélés elkövetésének alapos gyanúja fennállását rögzítette.

[3] Az alperes 2019. június 20. napján kelt megszüntető okirat száma számú okiratban a felperes határozatlan idejű kormányzati szolgálati jogviszonyát a kormányzati igazgatásról 2018. évi CXXV. törvény Kit. 107.§ (2) bekezdés a) pontja és a 109.§ (2) bekezdése alapján érdemtelenség jogcímén azonnali hatállyal, az okirat felperessel történő közlését (2019. június 25.) követő napjával megszüntette. A beosztási okiratát 2019. június 27-én módosították 2019. június 16-i hatállyal és illetményét a Külszoltv. 21.§ (2) bekezdése és a 11.§ (4) bekezdés b) pontja alapján a 23.§ (7) bekezdés szerinti deviza illetmény alap 90 %-ában, havi bruttó havi bruttó illetmény összege határozták meg.

[4] A felperes a kormányzati szolgálati jogviszony megszüntetése és a beosztási okirat módosítása jogellenessége megállapítása iránt közszolgálati panasszal fordult a Közszolgálati Döntőbizottsághoz (a továbbiakban: KDB), amelyben 24 havi távolléti díjnak megfelelő átalánykártérítés megfizetésére kérte alperes kötelezését a tartós külszolgálatára során megillető illetménye alapján. A KDB 2019. november 15. napján kelt határozat megjelölése számú határozatával (a továbbiakban: KDB határozat) a kormányzati szolgálati jogviszonyt megszüntető intézkedés elleni közszolgálati panasznak részben, az egyoldalú kinevezés módosítás tárgyában teljes egészében helyt adott, és a kormányzati szolgálati jogviszony jogellenes megszüntetésével összefüggésben kötelezte az alperest 6 havi illetménynek megfelelő átalánykártérítés összege átalánykártérítés megfizetésére, az egyoldalú kinevezési módosítást hatályon kívül helyezte. A felmentés jogellenességét az indokolás világossága hiányában állapította meg, mert a munkáltató nem határozta meg világosan és egyértelműen, hogy a felperes kormányzati szolgálati jogviszonyát konkrétan mely magatartás miatt szüntették meg, abból nem állapítható meg, hogy a felperes felmentését mire alapította. A panaszolt beosztási okirat módosítása körében megállapította, hogy a felmentő intézkedés meghozatalát követően a kormányzati igazgatási szerv jogszerűen nem módosíthatta a felperes beosztási okiratát, az már okafogyott volt. A KDB az átalánykártérítés összegét a Kit. 116. § (5) bekezdése alapján, kizárólag a havi havi bruttó illetmény összege forint illetmény alapul vételével, az eset összes körülményének mérlegelése alapján a jogsértés súlyára, a felperes közszférában eltöltött jogviszonyának hosszára,

valamint arra figyelemmel, hogy a felperes nem hivatkozott többlettényállási elemre 6 havi összegben határozta meg.

A felperes keresete és az alperes védekezése

[5] A felperes a KDB határozata ellen előterjesztett keresetében az átalánykártérítés mértékének 6 havi összegét és a havi bruttó illetmény összege forint havi összeggel számított mértékét is vitatta, ahelyett – a tartós külszolgálat során kapott – tartós külszolgálat során kapott összeg forintot kérte figyelembe venni. A felperes 2019. december 11-én újabb keresetet terjesztett elő a tartós külszolgálat megszüntetése jogellenessége okán is, a Kúria Kpkf.VII.40.096/2020/2. számú határozata folytán újraindult ezen ügyet az elsőfokú bíróság a KDB határozatának megtámadása elleni perhez egyesítette.

[6] Az egyesítést követően a felperes módosított keresetében elsődlegesen a (okirat száma számú) külszolgálat megszüntetéséről szóló intézkedés jogellenességére figyelemmel a KDB határozata megváltoztatását és a jogellenesen megszüntetett közszolgálati jogviszonya jogkövetkezményeként havi tartós külszolgálat során kapott összeg forint illetmény figyelembevételével 18 havi (18 havi átalánykártérítés összege) átalánykártérítés és kamata megfizetésére kérte az alperes kötelezését. Az átalánykártérítés mértéke szempontjából a tartós külszolgálat megszüntetése kapcsán további sérelemként kérte figyelembe venni a felperes mentális egészségi állapotának, családi életének, munkaerőpiaci kilátásainak, anyagi megbecsültségének, társadalmi kapcsolatainak negatív változását. A másodlagos kereseti kérelmében arra hivatkozott, hogy a külszolgálat megszüntetéséről szóló intézkedés joggal való visszaélést valósított meg, és erre tekintettel az elsődleges petitum szerint kérte az alperes 18 havi átalánykártérítés és kamata megfizetésére kötelezését. Az átalánykártérítés mértéke szempontjából az elsődleges keresetben felsorolt körülményeket (mentális egészségi állapotának, családi életének, munkaerőpiaci kilátásainak, anyagi megbecsültségének, társadalmi kapcsolatainak negatív változását) kérte figyelembe venni. A felperes harmadlagos kereseti kérelmében a KDB határozata megváltoztatását azon az alapon kérte, hogy a beosztási okirat (száma) beosztási okirat módosítása hatályon kívül helyezése miatt a havi tartós külszolgálat során kapott összeg forint devizailletményre volt jogosult. Ennek figyelembevételével 18 havi átalánykártérítésként 18 havi átalánykártérítés összege és kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Az átalánykártérítés mértéke szempontjából az elsődleges keresetnél felsorolt szempontok figyelembevételét kérte a korábban állított sérelmeken túlmenően. Az elsődleges kereseti kérelmét a Külszoltv. 20.§ (3) bekezdés b) pontjára figyelemmel, a másodlagos kereseti kérelmét a Kit. 64.§ (1) és (5) bekezdéseire figyelemmel, míg a harmadlagos kereseti kérelmét a Kit. 86.§ (2) bekezdésére, a 89.§ (2) bekezdésére, valamint a Külszoltv. 11.§ (4) bekezdésére figyelemmel terjesztette elő.

[7] Az alperes védiratában a tartós külszolgálat megszüntetésével kapcsolatban előterjesztett kereseti kérelem vonatkozásában elsődlegesen az eljárás megszüntetését, másodlagosan a kereset elutasítását, a KDB határozatával szemben előterjesztett kereset elutasítását kérte. Az egyesítést követően módosított keresettel összefüggésben a felperes elsődleges és másodlagos keresete tárgyában az eljárás megszüntetését kérte, mert a Kp. 131.§ (6) bekezdése kizárja a KDB határozatának a felperes tartós külszolgálat megszüntetésének jogszerűsége alapján való felülvizsgálatát, így álláspontja szerint a KDB

határozata akkor sem változtatható meg, ha egyébként a tartós külszolgálat megszüntetésére vonatkozó intézkedés jogellenesnek minősülne. Egyebekben a tartós külszolgálat megszüntetése jogszerűségét állította, és az átalánykártérítés összegszerűsége tekintetében a KDB határozatában foglaltakat jogszerűnek, ezzel szemben a felperes hivatkozásait részben alaptalannak, részben – mint, a panaszeljárásban nem előadott körülményeket – értékelhetetlennek tartotta.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[8] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2.§ (4) bekezdésre, 3.§ (3) bekezdésre, 4.§ (1), (3) bekezdésre, 6.§-ra, 85.§ (1)-(2) bekezdésre, 131.§ (6) bekezdésre, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 265.§ (1) bekezdésre, 269. § (1)-(4) bekezdésre, a Közszerződési Döntőbizottságról szóló 69/2019. (IV.4.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Kd. rendelet) 21.§ (2) bekezdésre, a Külszoltv. 2.§ 18. pontja, 20.§ (1)-(8) bekezdésre, 23.§ (1) bekezdésre, a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:43.§-ra alapította, figyelemmel a Kúria Kpkf.VII.40.096/2020/2., Kf.VII.39.797/2020/6., Kf.VII.39.825/2021/6. számú határozataira is.

[9] A törvényszék kiemelte, hogy a kereset elbírálása során figyelembe kellett vennie, hogy a KDB határozatának felülvizsgálata iránt csak a felperes nyújtott be keresetet, amelyben kizárólag az átalánykártérítés mértékét és összegét vitatta, annak felemelését kérte. A KDB előtt a felperes nem hivatkozott arra, hogy a tartós külszolgálat megszüntetése jogellenes lett volna, azonban a módosított kereseti kérelmét már kifejezetten a tartós külszolgálat megszüntetésére vonatkozó intézkedés visszaélészerűségére alapította, azaz a felperes a KDB határozatának a panasznak részben helyt adó azon részét is érdemben vitatta, amely szerint az átalánykártérítés alapját kizárólag a felmentés jogellenessége képezi. Rögzítette, hogy a tartós külszolgálat megszüntetésének tényét a felperes a KDB előtt folyó panaszeljárásban már ismerte, emiatt a Kp. 131.§ (6) bekezdése kizárja, hogy a közszerződési jogviszony megszüntetése jogkövetkezménye körében a tartós külszolgálat megszüntetése esetleges jogellenessége figyelembevételét.

[10] A bizonyítás eredményeként az elsőfokú bíróság a tartós külszolgálat megszüntetésére okot adó felperesi magatartást olyan rendkívüli esetnek minősítette, ami megalapozta azt a hivatali érdeket, hogy a felperes azonnali hatályú berendelésére kerüljön sor; nem látta igazoltnak, hogy a felperes tartós külszolgálat megszüntetésének az lett volna a célja, hogy a kormányzati szolgálati jogviszony esetleges megszüntetésekor a felperes alacsonyabb összegű illetményre legyen jogosult. Emiatt az elsődleges és másodlagos kereset megalapozatlanságára következtetett. A harmadlagos kereseti kérelem kacsán a KDB határozatában foglaltakkal egyezően a felperes felmentéskori illetményét az utolsó érvényes kinevezés módosításában, azaz a 2019. március 21. napján kelt KKM-Sz/3943/2019/SZNYA. számú beosztási okiratban meghatározott bruttó havi bruttó illetmény összege állapította meg. A Kp. 131.§ (6) bekezdés korlátja miatt a törvényszék a felperes egészségi állapotának romlását és a büntetőeljárással kapcsolatos „fenyegetettség”-ét, mint korábban nem értékelt körülményt vizsgálta: arra jutva, hogy a felperes a megbetegedését nem bizonyította, a

büntetőeljárás miatti fenyegetettséget a kárátalány mértékének meghatározása kapcsán nem értékelte olyan súlyúnak, ami a KDB határozat megváltoztatását indokolta volna, emiatt a harmadlagos kereseti kérelmet is elutasította.

A fellebbezés, fellebbezési ellenkérelem, csatlakozó fellebbezés

[11] Az alperes az elsőfokú ítélettel szemben előterjesztett fellebbezésében – annak keresetét elutasító rendelkezését nem érintve – kérte az elsőfokú ítélet és a KDB határozata megváltoztatását akként, hogy a másodfokú bíróság az átalánykártérítés mértékét minimális 2 havi illetménynek megfelelő 2 havi illetmény összege forintra szállítsa le, és marasztalja felperest a másodfokú perköltségben. A Kp. 78.§ (1) - (2) bekezdése és a Kit. 116.§ (5) bekezdése elsőfokú bíróság általi megsértését állította.

[12] Állítása szerint a törvényszék – a fellebbezéssel érintett részben - a bizonyítékokat nem értékelte teljeskörűen egyenként és összességében, a bizonyítás eredményét okszerűtlenül mérlegelte, ennek következtében a megállapított tényekből - részben - érdemben téves, a Kit. hivatkozott rendelkezéseit sértő jogi következtetést vont le. Az átalánykártérítés összegének meghatározása vonatkozásában – álláspontja szerint – a bíróság nincs kötve a KDB határozatához: annak megállapítása szempontjából az elsőfokú bíróság nem értékelte, hogy a felperes tartós külszolgálata megszüntetésére rendkívüli eset miatt, hivatali érdekből jogszerűen került sor. A Kit. 116.§ (5) bekezdése az eset összes körülményének figyelembevételét írja elő. Érvelése szerint ezért az átalánykártérítés mértékének megállapítása szempontjából a kormánytisztviselő által tanúsított magatartás figyelembevételének is helye van, a felperes ugyanis teljes mértékben tisztában volt azzal, hogy mely magatartása vezetett a jogviszonyának megszüntetésére, amit a KDB és az elsőfokú bíróság sem vett figyelembe, így nem került értékelésre a felperes által tanúsított magatartás, annak mibenléte és súlya. A felperes a panaszeljárás során nem jelezte azt sem, hogy 2019. október 21. napjától határozatlan időtartamú munkaviszonyt létesített, azaz a KDB előtti eljárásban fennállt az a helyzet is, hogy kárenyhítési kötelezettségének nem tett eleget.

[13] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az alperes fellebbezésének elutasítását és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, valamint az alperes perköltségben marasztalását kérte. A Kp. 85.§ (1) bekezdésére utalva hivatkozott arra, hogy az alperes a KDB határozat megváltoztatása iránt nem nyújtott be keresetlevelet, ellenkérelme (védirata) az elsőfokú peres eljárásban mindvégig felperes keresetének elutasítására irányult, a KDB határozatának felülvizsgálatára irányuló, átalánykártérítés mértékének a törvényi minimumra csökkentésére vonatkozó kérelmét, annak megtámadására nyitva álló keresetindítási határidőn belül nem terjesztette elő. Az elsőfokú bíróság a Kp. 85.§ (1) bekezdése alapján a felmentés, mint közigazgatási tevékenység jogszerűségét az általa előterjesztett kereseti kérelmek keretei között csak azt vizsgálhatta, hogy helye van-e a kereseti kérelmei szerinti magasabb illetmény alapulvételével magasabb mértékű átalánykártérítés megállapításának. Az átalánykártérítés összegének meghatározása vonatkozásában a bíróság nincs kötve a KDB határozatához, azonban kötve van az előterjesztett kereseti kérelemhez, így a KDB határozatát csak a kereseti kérelem keretei között vizsgálhatta felül. A külszolgálat megszüntetésének jogszerűsége körében értékelte az elsőfokú bíróság a felperes magatartását, azonban ezen

ítéleti megállapítások egyáltalán nem vonatkoznak a közszolgálati jogviszony megszüntetésére.

[14] A felperes csatlakozó fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával kérte a KDB határozata megváltoztatását akként, hogy a másodfokú bíróság az átalánykártérítést 12 havi illetménynek megfelelő 12 havi illetmény összege forintra emelje fel, és marasztalja alperest a másodfokú perköltségben. Érvelése szerint a csatlakozó fellebbezés az alperes fellebbezéssel támadott ítéleti rendelkezés, nevezetesen a KDB által megállapított átalánykártérítés mértékére irányul azzal, hogy elsőfokú döntésben a felmentéskori hatályos illetményeként meghatározott havi bruttó illetmény összege,- forint összegű illetményt nem vitatta. A Kp. 78.§ (2) bekezdése és a Kit. 116.§ (5) bekezdése megsértésére hivatkozott, álláspontja szerint a jogellenes jogviszony megszüntetés következtében a jogellenes jogviszony megszüntetéssel részére okozott következményeket, különösen az általa elszenvedett sérelmeket, valamint az ezek alátámasztására felajánlott bizonyítékokat az eljáró bíróság egyenként és összességében is tévesen értékelte, azokból helytelen jogi következtetést vont le, ezzel megsértve a Kp. 78.§ (2) bekezdésében foglaltakat. A bíróság az alperes által a jogellenes felmentés következményeinek súlyát nem értékelte megfelelően. Felperes álláspontja szerint az ítélet felperes felmentéskori illetményére vonatkozó rendelkezéseinek változatlanul hagyása mellett az átalánykártérítést felperes tizenkét havi illetményének megfelelő összegben indokolt megállapítani. A KDB előtti eljárásban elmulasztott hivatkozások (pszichés megbetegedés, fenyegetettség) elmaradása körében a Kp. 131.§ (6) bekezdésére utalt vissza.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[15] A fellebbezés nem alapos, a csatlakozó fellebbezés érdemi felülbírálatra alkalmatlan.

[16] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül, az ügyet tárgyaláson kívül bírálta el. A csatlakozó fellebbezés az alábbiakban kifejtettek szerint nem képezhetette a fellebbviteli eljárás keretét.

[17] A másodfokú bíróság mindenekelőtt kiemeli, hogy az elsőfokú bíróság nem sértette meg a Kp. 2.§ (1)-(4) bekezdéseit, a 85.§ (1) bekezdését, a 89.§ (1)-(2) bekezdéseit, figyelemmel volt a Kp. 5.§ (4) bekezdésében és a XXIII. fejezetében foglalt speciális eljárási szabályokra és pert koncentrált, tisztességes eljárásban a kereseti kérelem és a védirat keretei között, hatékony jogvédelmet biztosítva folytatta le, a keresetet kimerítette és azon nem terjeszkedett túl.

[18] Az alperes a fellebbezésében meg nem engedett módon kérte az elsőfokú ítélet és a KDB határozatának megváltoztatását az átalánykártérítés mértéke csökkentésére irányulóan.

[19] A Fővárosi Ítéltábla rámutat arra, hogy a Kp. 100.§ (2) bekezdése és a 104.§ (1) bekezdése alapján a fellebbezésre a beadványokra vonatkozó szabályokat, a fellebbezés vizsgálatára pedig a keresetlevélre vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni. A fellebbezési eljárásban a Kp. Második és Harmadik Részének szabályain túl figyelemmel kell lenni az Első Részben foglalt olyan általános rendelkezésekre is, amelyeket az eljárás minden szakaszában érvényre kell juttatni, így a bíróság döntésének korlátaira [Kp. 2. § (4) bekezdés], a beadványok tartalmi elbírálására [Kp. 2.§ (4) bekezdés] vonatkozó szabályokat. A nem az ítélettel és az annak meghozatalára vezető peres eljárással összefüggésben, hanem a törvényi keresetindítási határidőn belül előadható jogsérelmi állítások megtételére törvényi keresetindítási határidő esetén e határidőn belül van lehetőség. A fellebbezési eljárásban ezért nem lehet a peres eljárásra tartozó (ennél fogva) új jogszabálysértésre hivatkozni, a kereset kiterjesztésének pedig kizárólag a Kp. 43.§-ának keretei között van helye a közigazgatási perben. A fellebbezésben megjelölt, újnak minősíthető jogszabálysértést ezért a fellebbviteli bíróság érdemben nem bírálhatja el (Kúria Kf.III.38.310/2019/5.).

[20] A Kp. 100.§ (3) bekezdése értelmében a fellebbezésben új tények, bizonyítékok főszabály szerint nem hozhatók fel. A fellebbezési eljárás célja ugyanis annak megállapítása, hogy az elsőfokú bíróság eljárása és döntése megalapozott, jogszerű volt-e. A tényállás tisztázása alapvetően a közigazgatási szerv, valamint az elsőfokú bíróság feladata. Az ehhez szükséges tények, bizonyítékok előtárásának elsődleges színtere ezért nem lehet a másodfokú eljárás. A tisztességes eljárás, a perek észszerű időn belüli befejezésének kötelezettsége miatt sem vehetők figyelembe azok a tények, bizonyítékok, amelyek gondos pervitel mellett már az elsőfokú eljárásban is előadhatók lettek volna. A fél a fellebbezésében nem indítványozhat olyan bizonyítást, amelyet már az elsőfokú eljárás alatt indítványozhatott volna, mulasztását a másodfokú eljárásban nem pótolhatja. Új tény, bizonyíték csak akkor hozható fel és csak akkor értékelhető, ha azt a fél az ítélet meghozatala előtt nem ismerte, és rá nézve kedvezőbb határozatot eredményezett volna az új tény vagy bizonyíték figyelembevételével; vagy pedig akkor, ha azzal a fellebbező az elsőfokú eljárás szabálysértő jellegét akarja igazolni, vagyis azt kívánja alátámasztani, hogy az ítéletben rögzített tényállás hiányos, téves, és ezért jogsértő volt a felajánlott bizonyítás mellőzése. Nem állítható a fellebbezésben olyan új tény, amelyről a fellebbező félnek már az elsőfokú ítélet meghozatala előtt tudomása volt, és amellyel nem az ítélet jogszabálysértő voltát kívánta alátámasztani, hanem csupán indokolását igyekezett kiegészíteni (Legfelsőbb Bíróság Kf.III.37.033/2001/4.).

[21] Az elsőfokú peres eljárás során, mint ahogyan arra a felperes a fellebbezési ellenkérelmében helyesen utalt, az alperes a KDB határozatát elfogadta, a fellebbezésében támadott átalánykártérítés összegét és mértékét nem vitatta és nem kérte annak megváltoztatását sem, így a fellebbezésében annak eltúlzott mértékét, mint új jogsérelmet a Kp. 104.§ (1) bekezdése, 99.§ (3) bekezdésébe és a Kp. 48.§ (1) bekezdés k) pontjába ütköztetve állította.

[22] Miután alperes fellebbezése az elsőfokú ítélet és a KDB határozata megváltoztatására irányulóan a fentiek alapján nem megengedett, így a felperes ahhoz kapcsolódó csatlakozó fellebbezésének sem lehetett helye, fellebbezési határidőn túli benyújtása miatt önmagában hatálytalannak tekinthető [Kp.105.§ (1)-(3)]. A csatlakozó fellebbezés megengedése azon a megfontoláson alapul, hogy az elsőfokú ítélet rendelkezéseit magára nézve ugyan sérelmesnek tartó, de a per mielőbbi befejezése érdekében nem fellebbező félnek az elsőfokú ítélet megtámadására vonatkozó jogát fenn kell tartani arra az esetre, ha az elsőfokú ítélet jogerőre emelkedése az ellenfél fellebbezése folytán nem következett be. A csatlakozó fellebbezés járulékos jellegű jogintézmény. Léte a fellebbezés lététől függ, azaz kizárólag akkor terjeszthető elő, ha fellebbezést nyújtottak be; főszabály szerint csak addig és annyiban állhat meg, ameddig és amennyiben a fellebbezés hatálya is fennáll, ezért a fellebbezés kizártsága esetén, a fellebbezéssel szemben előterjesztett csatlakozó fellebbezés hatálytalanná válik.

[23] A kifejtettek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[24] A másodfokú eljárásban a fellebbezéssel és csatlakozó fellebbezéssel felmerült perköltséget a felek a Kp. 35.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 83.§ (2) bekezdése alapján maguk viselik. A felperes eredményes fellebbezési ellenkérelmével összefüggésben felmerült, a fellebbezéshez igazodó pertárgyérték alapján számított másodfokú perköltség összege a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (1)-(2) és (5)-(6) bekezdései alapján az alperes köteles megtéríteni a Kp. 35.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 83.§ (1)-(2) bekezdésének megfelelően.

[25] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5.§ (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentességben, a felperes munkavállalói költségmentességben részesül, ezért a feljegyzett, az Itv. 39.§ (1) bekezdése szerinti illetékalap után az Itv. 46.§ (1) bekezdésébe szerint számított fellebbezési és csatlakozó fellebbezési illetéket a Kp. 99.§ (3) bekezdése és 35.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95.§ (1) bekezdés c) pontja, és a Pp. 102.§ (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[26] Az ítélet ellen fellebbezésnek a Kp. 99. § (1) bekezdése szerint nincs helye.

Záró rész

Budapest, 2022. november 9.

dr. Robotka Imre s.k.	dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.	dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró